

POSTANOWIENIE

Dnia 4 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Joanna Lemańska (przewodniczący)

SSN Paweł Czubik

SSN Grzegorz Żmij (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa U.W, P.K.,

przeciwko D. spółka akcyjna w W.

o ustalenie i zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 4 września 2024 r.,

ze skargi U.W. i P.K. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn. VI ACa 1242/23,

oddala skargę.

Paweł Czubik Joanna Lemańska Grzegorz Żmij

UZASADNIENIE

Skargą z 3 stycznia 2024 r. (data stempla pocztowego) na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, pełnomocnik powodów wniósł o stwierdzenie, iż w postępowaniu VI ACa 1242/23, Sądu Apelacyjnego w Warszawie miało miejsce naruszenie prawa powodów do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, skutkujące przewlekłością postępowania w sprawie, wydanie Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie zalecenia doręczenia pozwu stronie pozwanej oraz wyznaczenie terminu rozprawy w sprawie w ciągu 14 dni od dnia wydania postanowienia, przyznanie każdemu z powodów kwoty

w wysokości po 5000 zł, a także o zasądzenie na rzecz powodów kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu skargi skarżący wskazali, że po wniesieniu apelacji Sąd Apelacyjny w Warszawie nie wykonał żadnych czynności w sprawie. Zdaniem skarżących, nie ma podstaw do zwlekania z wydaniem wyroku, w szczególności, iż linia orzecnicza w przedmiotowej sprawie została już uregulowana. Skarżący podkreślili, że celem powództwa jest uniezależnienie się od obowiązku płacenia comiesięcznych istotnie obciążających domowy budżet rat kredytowych, które ze względu na wzrost kursu CHF, uległy znacznemu wzrostowi w stosunku do pierwotnej wysokości. Zdaniem skarżących, kolejny miesiąc trwania niepewności w sposób istotny wpływa na jakość i poziom życia powodów.

Sąd Apelacyjny w Warszawie w odpowiedzi z 18 lipca 2024 r. na skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki wniósł o oddalenie skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga na przewlekłość postępowania jako niezasadna podlegała oddaleniu.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn.: Dz.U. z 2023 r. poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość postępowania”) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Stosownie do art. 2 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez Sąd w celu wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie albo czynności podjętych przez prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze w celu zakończenia postępowania przygotowawczego lub czynności podjętych przez sąd lub komornika sądowego w celu przeprowadzenia i zakończenia sprawy egzekucyjnej albo innej sprawy dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego. Dokonując tej oceny, uwzględnia się łączny dotychczasowy czas postępowania od jego wszczęcia do chwili rozpoznania skargi, niezależnie od tego, na jakim etapie skarga została wniesiona, a także charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej złożoności, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania.

Utrwalone orzecznictwo Sądu Najwyższego wskazuje, że o przewlekłości postępowania apelacyjnego można zasadniczo mówić w przypadku beczynności sądu drugiej instancji polegającej na niewyznaczeniu rozprawy apelacyjnej w ciągu 12 miesięcy od daty wpłynięcia apelacji (postanowienia Sądu Najwyższego: z 12 maja 2005 r., III SPP 96/05, OSNP 2005, nr 23, poz. 384; z 16 marca 2006 r., III SPP 10/06, OSNP 2007, nr 7-8, poz. 120; z 21 marca 2006 r., III SPP 13/06, OSNP 2007, nr 7-8, poz. 121; z 18 maja 2016 r., III SPP 53/16; z 14 lipca 2016 r., III SPP 55/16; z 7 marca 2017 r., III SPP 6/17; z 21 lutego 2018 r., III SPP 3/18; z 13 grudnia 2018 r., I NSP 62/18; z 24 stycznia 2019 r., I NSP 87/18; z 27 marca 2019 r., I NSP 88/18). Nie oznacza to jednak, że w każdym przypadku, w którym przekroczony został okres 12 miesięcy, w czasie których nie wyznaczono terminu rozprawy, automatycznie następuje przewlekłość postępowania w rozumieniu ustawy. Ocena spełnienia obowiązku rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie zależy od konkretnych okoliczności, a więc wymaga uwzględnienia wielu czynników wpływających na tok postępowania. Powyższe oznacza, że przewlekłość postępowania ocenia się w każdej sprawie w sposób indywidualny, z uwzględnieniem wymienionych okoliczności.

Z analizy akt sprawy wynika, że dnia 25 kwietnia 2022 r. Sąd Okręgowy w Warszawie wydał wyrok w sprawie XXVIII C 2693/21 z powództwa U.W i P.K. o ustalenie i zapłatę. Data wpływu sprawy do Sądu Apelacyjnego w Warszawie to 12 października 2022 r. Następnie 12 października 2022 r. dokonano losowego przydziału sprawy sędziemu referentowi. Zarządzeniem z 13 października 2022 r. zawiadomiono strony o składzie rozpoznającym sprawę. Zarządzeniem z 22 marca 2023 r. wezwano pełnomocnika pozwanego do sprecyzowania wartości przedmiotu zaskarżenia wskazanej w apelacji w terminie tygodniowym. Zarządzenie wykonano 23 marca 2023 r., a pismem z dnia 14 kwietnia 2023 r. pozwany uzasadnił przyjętą w apelacji wartość przedmiotu zaskarżenia. Zarządzeniem z 24 kwietnia 2023 r. przedstawiono akta sprawy sędziemu referentowi celem zweryfikowania poprawności określenia wartości przedmiotu zaskarżenia wskazanej w apelacji. Następnie w związku z nieobecnością sędziego referenta przekraczającą sześć miesięcy Prezes Sądu Apelacyjnego w Warszawie zarządził 26 kwietnia 2023 r. podział referatu sędziego P.K., w wyniku czego sprawę skierowano do ponownego losowania. Pismem z 21 lipca 2023 r. zawiadomiono pełnomocników stron o składzie rozpoznającym sprawę.

Jak wynika z przedstawionego powyżej stanu faktycznego, w sprawie nie można stwierdzić beczynności ani opieszałości Sądu Apelacyjnego w Warszawie. Nie wystąpiły odstępstwa od czasu zwyczajowo koniecznego do wykonania czynności niezbędnych do rozpoznania sprawy skarżących. Czynności związane z prowadzeniem sprawy były wykonane w normalnym toku czynności. Postępowanie w tej sprawie nie było prowadzone w sposób rozwlekły.

W tym stanie rzeczy, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie VI ACa 1242/23 jest bezzasadne, bezzasadne są w konsekwencji także dalsze żądania strony.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

Paweł Czubik Joanna Lemańska Grzegorz Żmij

S.K.

[ms]